

Протокол

№

гр. София, 21.05.2012 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в
публично заседание на 21.05.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Ася Атанасова и при участието на
прокурора ХРИСТОЗОВА, като разглежда дело номер **6934** по описа за **2010**
година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:
На именното повикване в 15.00 ч. се явиха:

ИЩЕЦЪТ – М. Т. М., редовно уведомен, се явява лично.

ОТВЕТНИКЪТ – СДВР, редовно уведомен, се представлява от юрк. Г. с пълномощно
по делото.

За СГП се явява прокурор Христозова.

Страните /поотделно/ и прокурорът - Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА, че същото е отложено за събиране на доказателства – гласни
доказателства от свидетелите М. А. К. и А. А..

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към снемане самоличността на свидетелите:

А. М. А., ЕГН [ЕГН], [населено място], [жк], № 18, вх.Б, ет.1, ап.1.

М. А. К., ЕГН [ЕГН], [населено място], ж.к.Л. бл. 535 вх.Б ет.6 ап.52.

СЪДЪТ ПРЕДУПРЕДИ свидетелите за наказателната отговорност по чл. 290, ал. 1 от
НК.

Свидетелите обещаха да кажат истината.

Съдът върна личните карти на свидетелите.

Свидетелят М. К. напусна залата.

Съдът пристъпи към разпит на свидетеля А. А..

Свидетелят – Обещавам да кажа истината. Нямам дела и родства със страните.

Ищецът – На дата 17.08.2010 г. в 17.30 ч. бил ли сте задържан в 9 РУ?

Свидетелят – Това е било преди 2 години и отгоре. Точна дата и час не помня. Може да съм бил задържан. Не го оспорвам. След като се твърди значи съм бил задържан. През 2010 г. съм задържан, но не помня конкретна дата. Даже имам спомен с коя кола съм бил. Спряха ме за справка и ме задържаха.

Ищецът – Колко време престояхте в 9 РУ?

Свидетелят - Не повече от час.

Ищецът - Къде точно?

Свидетелят - В коридора.

Ищецът - Кой коридор, на кой етаж?

Свидетелят - Не помня. Въобще не съм бил в килийно помещение.

Ищецът – Нямам повече въпроси.

Юрк. Г. - Нямам въпроси.

Прокурорът – Нямам въпроси.

Свидетелят – За първи път виждам ищеца М..

СЪДЪТ ДОКЛАДВА и молба от 18.04.2012 г. на свидетеля А., в която същия дава сведение, че за предходното заседание не е бил в страната и затова не се е явил в съдебното заседание.

СЪДЪТ приключи с разпита на този свидетел.

В залата влезе свидетелят М. К..

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ към разпит на свидетеля К..

Свидетелят – Обещавам да кажа истината. За втори път виждам страните. Нямам родство. Онзи ден ми приключи мое лично дело за притежание на наркотични вещества. Нямам известни отношения със СДВР и ищеца.

Ищецът – Къде бяхте настане при задържането?

Свидетелят – В килия.

Ищецът – Бихте ли описали килийната обстановка.

Свидетелят – Вътре няма нищо, една пейка с решетка и врата. Аз бях около 20 часа и през цялото време бях в тази килия.

Ищецът – Мен ме познавате оттам?

Юрк. Г. – Възраждам на въпроса.

Свидетелят – Бях с г-н М. в една килия. Мисля че той беше първи там, мен после ме доведоха в тази килия. Мисля че така беше.

Ищецът – В килийното помещение има ли легла, какво представлява пейката?

Свидетелят – Пейка – 4 дъски, само една и празно пространство. През нощта даже съм спал на земята. М. и той на земята. На пейката не може да се спи, защото може да се падне.

Ищецът – Опишете какво представлява земята, има ли плочки, студено ли е?

Свидетелят – Подът е циментова облицовка.

Ищецът – Нямам въпроси.

Юрк. Г. – Колко време сте били заедно с г-н М.?

Свидетелят – Мен ме доведоха следобед и ме пуснаха към 10.30 сутринта. Не мога да си спомня кой от двамата си тръгна, но мисля, че той пръв си тръгна. Не помня със сигурност. Не си спомням кой пръв докараха - мен или него.

Юрк. Г. – Докато сте пребивавали в тази килия имало ли е други задържани?

Свидетелят – Не, само двама, доколкото си спомням.

Юрк. Г. – Имало ли е лица, които да са посетили г-н М.?

Свидетелят – Няма как да има посетители.

Юрк. Г. – Видели ли сте външни граждани да носят храна?

Свидетелят – Не си спомням.

Юрк. Г. – Докато престоявахте в килията на вас беше ли отпусната храна?

Свидетелят – Не. По принцип се полага, но не си спомням в случая да са ни дали. Защото на мен ми донесоха храна. Донесе ми баща ми. Оставя се на дежурния и той ми я донесе. Не мога да си спомня нещо подобно за г-н М.. Полагат се по 2 кроасана и минерална вода – сутрин, обед и вечер. Не ми предложиха такава храна, защото ми донесоха.

Юрк. Г. - Пейката, за която говорите, има ли одеяла?

Свидетелят – Възглавница, одеяла няма. Ако поискаш могат да дадат. Тогава беше лято. Аз не съм поискал. Не бих и легнал на такова одеяло.

Юрк. Г. - Опишете килията.

Свидетелят – 6 квадрата, една пейка и врата с решетка.

Юрк. Г. - Спомняте ли си г-н М. да е имал видими наранявания по лицето по тялото?

Свидетелят – Не си спомням.

Юрк. Г. – Спомняте ли си да се е оплаквал от болки в стомаха?

Свидетелят – Не си спомням. Едвам го помня по физиономия. Каза ми, че са го задържали неправомерно и че ще си търси правата. Говорихме си кой къде работи, какво прави.

Юрк. Г. - Нямам повече въпроси.

Прокурорът – Нямам въпроси.

Ищецът – Поддържам искането за експертизи. Медицинската не я поддържам по т.4.4 в молбата ми. Психолого-психиатричната я поддържам със задачите, които съм посочил. Да се даде оценка на душевната вреда, нейният интензитет, проявление.

Юрк. Г. – Възражявам срещу втората част от въпроса, защото е твърде общо формулиран и неотносим към конкретния случай.

Ищецът – Трябва да се оцени и сравни с душевното страдание нарушено в тези условия. Задачата е правилно зададена, относима е. Голословно е възражението на ответника. Трябва да се сравнят и двете положения. Когато човек се задържи му се ограничават доста права и той не би могъл да живее нормално. Специалист да установи в резултат на едно такова задържане какво е на човешката психика. ВЛ след преценка на гласните доказателства като цяло да даде становище налице ли е душевна вреда, характер, проявление.

Прокурорът – Принципно не възражявам по допускането на исканата от ищеца експертиза. Категорията „вредa” е правно понятие. Целият адм. процес и воденето му свързано с правния спор дали е налице вреда и оценката на вреда от съда. В този смисъл за ВЛ не е от тяхната компетентност, тъй те биха могли да се произнесат само по обстоятелства от тяхната компетентност. Би могло да се провери въпроса дали са налице душевни болки и страдания у ищеца. В такъв смисъл така исканата експертиза е допустима и основателна.

Ищецът – В обстоятелствената част на иска твърдя душевен дискомфорт. Няма да събираме други доказателства. Намалявам иска от 15 000 лв. на 5 000 лв. Позовавам се на чл.214, ал.1 изр.2 от ГПК .

Юрк. Г. - Поддържам оспорването и на така заявления от ищеца размер от 5 000 лв.

Прокурорът – Не възразявам по искането за изменението на иска.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА изменение на иска, предявен от М. Т. М. срещу СДВР като размера на претендираното обезщетение от 15 000 лв. намалява на 5 000 лв. ведно с лихвата.

По искането за назначаване на експертиза съдът ще се произнесе в закрито заседание.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА молба от 04.04.2012 г., с която ответникът представя заверено копие на заповед № 64/24.02.2010 г., като е направено уточнение, че заповедта е действала към датата на задържането - 17.08.2010 г., поради което изпратеният правилник от 21.02.2007 г. е неотносим към предмета на делото.

Ищецът – Оспорвам, че тази заповед не е била никога приемана и подписа, положен върху нея не е на началника на 9 РУ. Оспорвам я по реда на чл. 193 от ГПК като неавтентична, така и че това съдържание, което се съдържа не е истина. Никога не е била издавана. Моля да призовете началника на 9 РУ да се яви за сл.с.з. и да даде показания дали е приемал тази заповед и дали подписа, положен върху заповедта е негов.

Прокурорът – Считам, че след като СДВР е ответник и я представя като лице издадено от неговите структури същите поддържат, че заповедта е издадена от конкретно лице. Обстоятелството, че ищецът не е запознат, не значи че заповедта е невалидна.

Ищецът – В предходното с.з. и сега считам, че тази заповед не е относима и моля съдът да не я приема, но ако я приеме, аз ще трябва да се защита. Оспорвам, че тази заповед никога не е съществувала.

Юрк. Г. – Заповедта е за вътрешно ползване. ЩЕ се ползваме от нея като доказателство. Възразявам срещу искането за допускане на разпит на свидетел – началника на 9 РУ. Смятам, че е излишно. Бих могла да представя удостоверение от негово име за сравняване с подпис. Ще се ползваме от заповедта.

Ищецът – Не е компетентен да удостоверява автентичността. Да донесе оригинала.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представената от ответника с молба от 04.04.2012 г. заповед № 64/24.02.2010 г.

Предвид направеното оспорване на основание чл. 193 ГПК ал.1 и 2 съдът СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА производство по оспорване истинността на заповед № 64/24.02.2010 г. на началник на 9 РУ на СДВР

Тежестта за доказване неистинността съгласно правилата на чл.193, ал.3 от ГПК за официалния документ е за ищеца.

Ищецът - Моля да ми издадете съдебно удостоверение, което да ми послужи пред СДВР, за да се снабдя с трите имена и ЕГН на началника на 9 РПУ.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА събиране на гласни доказателства във връзка с оспорването на заповед №

64/24.02.2010 г. в сл.с.з., като УКАЗВА НА ОТВЕТНИКА в 10-дневен срок от дн.с.з. да представи доказателства кой е подписал заповед рег. № 64/24.02.2010 г. с положен подпис на началник на 9 РУ на СДВР комисар С. И., с оглед индивидуализиране на поискания свидетел, след което съдът ще се произнесе по призоваване на конкретния свидетел.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на страните да сочат и други доказателства в срок до сл.с.з. - ищецът във връзка с оспорването истинността на заповедта, - ответникът във връзка с достоверната дата, на която е оспорената заповед е създадена и подписа на нейната заповед.

Ищецът – Освен свидетеля, моля да се представи регистър на издадените заповеди от началника на 9 РУ, от който ще се установи дали е издадена заповедта на посочената дата.

Съдът намира искането за относимо по установяване на достоверната дата на процесната заповед и

ОПРЕДЕЛИ:

ЗАДЪЛЖАВА ответника в срок до сл.с.з. да представи извлечение от регистъра на 9 РУ на СДВР за издадените заповеди за периода 20.02.2010 г. – 28.02.2010 г.

Страните /поотделно/ – Нямаме други доказателствени искания.

За събиране на доказателства

ОТЛАГА И НАСРОЧВА делото за 08.10.2012 г. от 15.30 часа, за която дата и час страните и СГП редовно уведомени от днешното съдебно заседание.

Делото да се докладва след постъпване на уточнението от ответника относно свидетеля.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 15.52 часа.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: